

Η Ιστορία των Εικόνων από τις Απαρχές της Εικονογραφίας έως σήμερα

[Ορθοδοξία και Ορθοπεξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

του Κλεάνθη Δ. Δούκα, αρχαιολόγου του

ΥΠΟΤ

Στη Βυζαντινή Περίοδο, με τον όρο εικόνες ονομαζόταν κάθε θρησκευτική απεικόνιση, με οποιαδήποτε τεχνική και αν είχε γίνει, δηλαδή ψηφιδωτά, τοιχογραφίες, φορητές εικόνες, μικρογραφίες, σμάλτα κ.λπ. Σήμερα, όμως, χρησιμοποιούμε τον όρο αυτό για απεικόνιση ιερού προσώπου ή θέματος σε ξύλινη κυρίως επιφάνεια.

Στη διάρκεια των είκοσι αιώνων του χριστιανικού βίου, χρησιμοποιήθηκε ποικίλο υλικό κατασκευής τους ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες του αφιερωτή ή την ειδίκευση και προτίμηση του κατασκευαστή. Έτσι, εκτός του ξύλου, ζωγραφίστηκαν, επίσης, εικόνες πάνω σε ύφασμα (μουσαμά) ή ύστερα από γυψάρισμα, που στρωνόταν στην ξύλινη επιφάνεια ή σε μέταλλο, σε δέρμα, σπανιότερα σε ελεφαντοστό και σε μάρμαρο. Ο πληρέστερος όρος είναι φορητές εικόνες και οι ζωγράφοι που τις ζωγραφίζουν ονομάζονται εικονογράφοι.

Είναι ευνόητο ότι οι εικόνες χρησιμοποιήθηκαν, και ως σήμερα χρησιμοποιούνται ως λατρευτικά αντικείμενα, και γι' αυτό τοποθετούνται στα προακυνητάρια, στα εικονοστάσια, κρεμιούνται στους τοίχους, στους πεσσούς και τους κίονες, για να προσεύχονται μπροστά τους αλλά και να τις ασπάζονται οι πιστοί. Επίσης, πολλές εικόνες αναρτώνται σε δημόσιους χώρους και οι ιστορικές, θαυματουργές και εφέστιες, ύστερα από προσκύνηση, περιφέρονται στις λιτανείες κατά την ημέρα της εορτής του εικονιζόμενου αγίου προσώπου. ([περισσότερα...](#))